

DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-82-197>

УДК 338.4:658

МЕТОДИ АКТИВІЗАЦІЇ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ В УКРАЇНІ

METHODS FOR ACTIVATING INNOVATION AND INVESTMENT PROCESSES UNDER MARTIAL LAW IN UKRAINE

Рачинський Олександр Васильович

доктор філософії з економіки,
молодший науковий співробітник науково-дослідної частини,
Хмельницький національний університет
ORCID: <https://orcid.org/0009-0006-8012-4469>

Rachynskyi Oleksandr
Khmelnitskyi National University

В умовах воєнного стану інноваційно-інвестиційна діяльність підприємств України залишається ключовим чинником економічної стійкості та конкурентоспроможності. У статті проаналізовано зовнішні та внутрішні механізми стимулювання інновацій, зокрема державні гранти, субсидії, податкові стимули, міжнародну фінансову підтримку, розвиток стартапів, державно-приватне партнерство, цифровізацію та релокацію підприємств. Розглянуто роль відкритих інновацій, управління інтелектуальною власністю, модернізації виробництва та організаційних інновацій. Висвітлено існуючі бар'єри та перспективи комбінованого застосування стимулів для післявоєнного відновлення економіки та інтеграції України в європейський інноваційний простір. Особлива увага приділяється підвищенню ефективності використання державних і міжнародних ресурсів. Запропоновано напрями подальших досліджень щодо оцінки впливу цифровізації та відкритих інновацій на адаптивність підприємств.

Ключові слова: інноваційна діяльність, інновації, інноваційно-інвестиційні процеси, відкриті інновації, Україна, невизначеність.

The study explores the critical importance of stimulating innovation and investment activities in enterprises operating under conditions of instability, uncertainty, and external threats. The relevance of the topic is determined by the need for enterprises to adapt to rapidly changing environments, maintain competitiveness, and ensure long-term sustainability despite limited resources and external challenges. The purpose of the research is to develop practical approaches and recommendations for enhancing innovation and investment processes in enterprises, focusing on methods that can be effectively applied during crises. The methodology of the study involves literature review, documentary analysis, general scientific methods such as analysis and synthesis. This approach allows for the identification of patterns and factors that contribute to the successful implementation of innovative projects and investment initiatives. The results demonstrate that enterprises that integrate technological modernization, digital transformation, managerial and organizational innovations, and targeted support measures show higher adaptability, resilience, and operational continuity. Furthermore, the study finds that a combination of internal initiatives and external support mechanisms strengthens the competitive potential of enterprises and ensures the effective use of available resources under challenging circumstances. The practical value of the article lies in providing managers, policymakers, and stakeholders with a clear framework for planning, implementing, and managing innovation and investment activities. The proposed recommendations can be used to optimize enterprise strategies, improve efficiency, enhance workforce capabilities, and foster a culture of innovation. Overall, the findings contribute to a better understanding of how enterprises can maintain sustainable development, overcome crisis-related limitations, and prepare for future growth and recovery. The research also highlights the importance of proactive risk management, continuous monitoring of external conditions, and the development of flexible strategies that can respond to unexpected challenges. These insights provide a foundation for further studies aimed at refining innovation and investment practices under complex and uncertain conditions.

Keywords: innovation activity, innovations, innovation and investment processes, open innovations, Ukraine, uncertainty.

Постановка проблеми. Війна в Україні кардинально змінила умови функціонування підприємств. Багато підприємств вимушені були перенести виробничі потужності з прифронтових територій в більш безпечні західні області країни. Більшість галузей промисловості зіштовхнулися з проблемою нестачі робочої сили, через що підприємства змушені шукати шляхи оптимізації роботи, скорочувати програми виробництва, наймати на роботу менш кваліфікованих працівників. Крім того, робота під регулярними обстрілами та в умовах відключення електроенергії часто вимагає від підприємств повної зупинки роботи, якщо немає альтернативних джерел енергії.

В таких умовах діяльності бізнесу звісно ускладнюється обговорення питань про інновації та інвестиції в інновації на таких підприємствах. Намагання мінімізувати ризики штовхає управлінців до вибору консервативних стратегій та максимальної економії ресурсів, тоді як питання про впровадження інновацій відкладається на післявоєнний час.

Водночас міжнародна економіка не стоїть на місці, іноземні компанії продовжують конкурувати на глобальному ринку продукції, товарів та послуг, і такі тенденції можуть ставити українські компанії в невідповідну позицію в порівнянні з конкурентами, і змушуватиме переглядати рішення щодо своєї інноваційної політики.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема стимулювання інноваційно-інвестиційних процесів на підприємствах в Україні присвячено праці багатьох науковців. У сучасних наукових дослідженнях значна увага приділяється аналізу стану та динаміці інноваційно-інвестиційних процесів на підприємствах України в умовах економічної нестабільності та воєнного стану [1; 3; 6; 8; 9; 13]. Так, у працях Кодрула Р. Е. та Соколової Л. В. [5] проаналізовано тенденції витрат на інновації промислових підприємств, що дозволяє виявити структурні дисбаланси та обмеження інноваційного розвитку в період стагнації. Дослідження Дергачової В. В. та Васянович А. О. [1] акцентують увагу на особливостях управління інвестиційно-інноваційною діяльністю в умовах воєнного стану, підкреслюючи зростання ролі адаптивних управлінських рішень та державної підтримки. Аналітичні матеріали Trans.Info [13] доповнюють наукові підходи, окреслюючи реальні можливості та бар'єри для інвестування в економіку України під час війни, що є

важливим для формування практичних методів активізації інвестиційної активності.

Водночас низка авторів зосереджується на розробленні інструментарію та механізмів стимулювання інноваційно-інвестиційних процесів на мікрорівні. Зокрема, у працях Прокопишина О. В., Гнатишина Л. Б. та Малецької О. І. [12] обґрунтовано доцільність використання цифрових технологій як чинника підвищення економічної безпеки та активізації інноваційної діяльності промислових підприємств. Дисертаційне дослідження Ткаченка А. Г. [16] та роботи Полозової Т. В., Іванова І. О., Помогалової Н. В. [10] розкривають теоретико-методичні засади формування механізмів інноваційно-інвестиційного розвитку підприємств в умовах обмежених ресурсів. Значний внесок у дослідження стратегічних аспектів зробили Іванова Н. В., Кривко Д. В., Коротаєва О. В. [2; 6], які визначають стратегічні орієнтири підвищення інноваційної активності в умовах цифрової трансформації та нестабільного ринкового середовища. При цьому галузеві дослідження Ільчук М. О., Панчишин М. І., Смоляр Л. В., Голінько Ю. М. [4; 9; 14] доводять ефективність відкритих інновацій, фінансових моделей підтримки та регіональних ініціатив як практичних методів активізації інноваційно-інвестиційних процесів у період економічної стагнації.

Формулювання цілей статті. Метою статті є дослідження та узагальнення методів активізації інноваційно-інвестиційних процесів підприємств в умовах воєнного стану та економічної стагнації.

Викладення основного матеріалу дослідження. В умовах воєнного стану інноваційно-інвестиційна діяльність в Україні функціонує за наявності значних обмежень, однак водночас набуває особливого стратегічного значення для забезпечення економічної стійкості, підтримання обороноздатності та формування підґрунтя післявоєнного відновлення національної економіки. Саме інновації та інвестиції виступають ключовими чинниками адаптації підприємств до кризових умов, структурної модернізації виробництва та підвищення конкурентоспроможності в середньо- та довгостроковій перспективі [7].

Активізація інноваційно-інвестиційної діяльності підприємств в Україні здійснюється на основі застосування комплексу методів і підходів, які доцільно поділяти на зовнішні та внутрішні. До зовнішніх належать інструменти, що реалізуються державними орга-

нами та іншими інституціями, тоді як внутрішні ініціюються безпосередньо самими підприємствами та пов'язані з використанням власного управлінського, фінансового й інтелектуального потенціалу.

Так, важливу роль у формуванні сприятливого середовища для розвитку інновацій відіграє державна політика. Аналіз офіційних ресурсів органів державної влади, програмних документів і регуляторних актів свідчить про те, що стимулювання інноваційної діяльності розглядається урядом України як один із ключових інструментів підтримки економіки в умовах війни та забезпечення сталого післявоєнного відновлення. Крім того, розвиток інноваційного сектору є складовою процесів європейської інтеграції, зокрема гармонізації національного законодавства з європейськими стандартами та розширення співпраці з міжнародними науковими й фінансовими інституціями.

Серед основних інструментів державного впливу на інноваційно-інвестиційну діяльність підприємств доцільно виокремити надання грантів, субсидій, пільгових кредитів, а також державних гарантій за інвестиційними проектами. Додатково застосовуються податкові стимули, спрощення дозвільних процедур, заходи дерегуляції підприємницької діяльності та зменшення адміністративного навантаження на суб'єктів господарювання. На нашу думку, саме поєднання фінансових і нефінансових інструментів дозволяє сформувати базові умови для підтримки інноваційної активності в кризовий період.

З метою більш систематизованого підходу в Україні була розроблена стратегія WinWin2020 [15], спрямована на формування інноваційного підґрунтя сталого економічного розвитку та визначення пріоритетних галузей, підприємства яких можуть розраховувати на першочергову державну підтримку. Разом із тим ефективність реалізації зазначеної стратегії значною мірою залежить від наявності фінансових ресурсів та інституційної спроможності органів державної влади. В умовах воєнного стану зберігається ризик її часткового недофінансування, що може обмежувати досягнення запланованих результатів.

Окремим напрямом державної політики залишається активна співпраця з міжнародними фінансовими організаціями з метою залучення ресурсів для реалізації інноваційних і відбудовчих проєктів [8]. Світовий банк фінансує програми у сферах відновлення інфраструктури, енергетики та цифровіза-

ції державних послуг. Європейський банк реконструкції та розвитку зосереджується на підтримці приватного сектору, інноваційних малих і середніх підприємств, розвитку «зелених» технологій та підвищенні енергоефективності. Європейський інвестиційний банк інвестує переважно в масштабні інфраструктурні й технологічні проєкти, тоді як Міжнародна фінансова корпорація відіграє ключову роль у стимулюванні приватних інвестицій і розвитку механізмів державно-приватного партнерства.

Крім того, важливим джерелом фінансування інноваційних проєктів є грантові програми та донорська допомога міжнародних партнерів. Фінансові ресурси урядів США, держав-членів Європейського Союзу, Канади, Японії спрямовуються на реалізацію технологічних, оборонних, цифрових і відновлювальних проєктів. Також реалізуються програми технічної допомоги, орієнтовані на підтримку стартапів, проведення науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт, а також розвиток інноваційної інфраструктури.

Інтеграція України до європейського інноваційного простору створює додаткові можливості залучення зовнішнього фінансування. Українські підприємства, наукові установи та стартапи отримують доступ до програм Horizon Europe, European Innovation Council та European Institute of Innovation and Technology, що забезпечує не лише фінансову підтримку, а й сприяє трансферу технологій, комерціалізації результатів досліджень і виходу інноваційних компаній на ринки Європейського Союзу.

Варто також відмітити, що на національному рівні функціонує система інституційної підтримки залучення іноземних інвестицій. Функціонування діючих державних агентств спрямована на супровід іноземних інвесторів, надання консультаційної та аналітичної підтримки, а також усунення інституційних бар'єрів реалізації інвестиційних проєктів. Додатково створюються державні агентства з відновлення та впроваджуються спеціальні механізми підтримки проєктів зі значними інвестиціями й розвитку державно-приватного партнерства (ДПП), що сприяє мобілізації зовнішніх ресурсів для структурної модернізації економіки України.

Оскільки мова зайшла про державно-приватне партнерство (ДПП), то варто зазначити, що ДПП є особливо важливим інструментом стимулювання інноваційно-інвестиційної діяльності, оскільки представляє собою

об'єднання ресурсів держави та приватного сектору для реалізації інноваційних проєктів, особливо у сферах оборони, логістики, цифровізації та відновлення зруйнованих регіонів [8]. Така форма партнерства надає переваги усім учасникам, дозволяючи подолати ресурсні та інституційні обмеження, характерні для самостійної діяльності учасників.

В умовах повномасштабної війни зберігається та поступово розвивається система підтримки стартапів і технологічного підприємництва, яка реалізується переважно за рахунок міжнародних і корпоративних ініціатив. Українські стартапи мають доступ до спеціалізованих грантових програм, акселераційних і менторських проєктів, що сприяють інтеграції в міжнародні інноваційні екосистеми. Сукупність зазначених інструментів дає підстави стверджувати, що навіть в умовах воєнного стану підтримка технологічного підприємництва залишається важливим елементом інноваційного розвитку України.

Серед зовнішніх методів стимулювання інноваційно-інвестиційної діяльності суб'єктів господарювання важливу роль почала відігравати цифровізація економіки та державного управління. Хоча цей метод не приносить прямих явних результатів, проте впровадження цифрових сервісів, електронного урядування, автоматизації бізнес-процесів дозволяє підвищити прозорість і привабливість інвестиційного середовища, спростити процеси, зробити їх швидшими [8; 15].

Одним з важливих заходів для збереження інноваційної інфраструктури та інших ресурсів в умовах війни стала релокація підприємств та інноваційної інфраструктури. Переміщення виробничих і науково-дослідних потужностей у безпечніші регіони дозволяє зберегти людський капітал, матеріальні ресурси та забезпечити безперервність інноваційної діяльності.

Окремі науковці також згадують про впровадження спеціального податкового режиму «IP Box» (Patent Box) для пріоритетних галузей [8]. Цей режим може стати важливим стимулом розвитку інноваційної діяльності в Україні. Суть цього механізму полягає у зниженні податкового навантаження на доходи, отримані від використання об'єктів інтелектуальної власності.

Внутрішні методи стимулювання інноваційно-інвестиційної діяльності підприємств застосовуються безпосередньо самим підприємством за рахунок власних ресурсів та управлінських рішень. Вони можуть включати,

але не обмежуватися нижче переліченим [1; 3; 6; 10; 11; 14; 16]:

1. Власні дослідження та розробки. При наявності ресурсів та досвіду підприємство може самостійно створювати нові матеріали, технології, вдосконалювати процеси та створювати нові продукти. Це є найбільш бажаним, проте водночас і найбільш ресурсомістким шляхом з точки зору ресурсного забезпечення.

2. Модернізація, цифровізація та технологічне вдосконалення. Такі заходи також можуть розглядатися як варіант інноваційної діяльності підприємства. Вони дозволяють підвищити ефективність виробництва, покращити якість продукції, зменшити кількість браку тощо [2; 12].

3. Застосування організаційних та управлінських інновацій. Це можуть бути, наприклад, нові бізнес-моделі, нові методи управління командами, проєктами та процесами.

4. Навчання персоналу та розвиток внутрішнього підприємництва з метою формування інноваційної культури на підприємстві. Це є важливою частиною інноваційно-інвестиційної стратегії підприємства, оскільки інновації вимагають відповідного способу мислення, відкритості до змін, креативності, особливих навичок роботи в команді.

5. Професійне управління інтелектуальною власністю. Це передбачає постійне забезпечення обліку та управління об'єктами інтелектуальної власності на підприємстві із залученням відповідних фахівців. Тут може застосовуватися патентування, моніторинг порушень прав, використання політики конфіденційності щодо інноваційних проєктів тощо.

6. Відкриті інновації. Цей підхід передбачає співпрацю з зовнішніми партнерами для більш швидкого досягнення поставлених цілей, зокрема, швидшого виведення на ринок нового продукту. Він дозволяє підприємствам, які мають обмежені ресурси та знання, вирішити ці проблеми шляхом обміну знаннями, інформацією, ідеями та технологіями зі своїми партнерами на заздалегідь узгоджених умовах [15; 17].

7. Зміна місця розташування підприємства. В умовах війни багато підприємств зі східних областей України змушені були прийняти складне рішення, а саме, перевезти свої виробничі потужності в більш безпечне місце. Крім того, таке ж рішення щодо зміни місця розташування підприємство може прийняти, якщо в новому регіоні є потрібний кадровий потенціал, особливі умови для інноваційних підприємств, інші переваги.

8. Управління ризиками інноваційно-інвестиційних проєктів. Цей підхід передбачає системне визначення оцінювання та управління ризиками, що пов'язані з інноваційно-інвестиційною діяльністю підприємства. В умовах воєнного стану до більш класичного переліку ризиків додається ще безпековий ризик [8; 16].

Висновки. Дослідження методів активізації інноваційно-інвестиційних процесів в умовах воєнного стану в Україні дозволяє зробити низку важливих висновків. По-перше, навіть в умовах суттєвих обмежень, пов'язаних із війною, інноваційно-інвестиційна діяльність підприємств залишається стратегічно значущою для забезпечення економічної стійкості та підвищення конкурентоспроможності національної економіки. По-друге, активізація інноваційних процесів потребує комплексного використання зовнішніх та внутрішніх методів стимулювання, де державна політика, міжнародні гранти та інвестиційна підтримка доповнюють внутрішні ресурси підприємств, такі як власні НДДКР, модернізація виробництва та розвиток інноваційної культури персоналу.

Особливу роль у сучасних умовах відіграє державна підтримка у вигляді грантів, субсидій, пільгових кредитів, податкових стимулів та державних гарантій, яка сприяє збереженню інноваційної активності підприємств у кризовий період. Підтримка стартапів, розвиток державно-приватного партнерства, цифровізація економіки та релокація підприємств дозволяють мінімізувати ризики, забезпечити безперервність діяльності та створити основу для післявоєнного економічного відновлення. Інтеграція України у європейський інноваційний простір відкриває нові можливості для залучення фінансових ресурсів, технологій та знань, що підвищує потенціал комерціалізації

інновацій та виходу на міжнародні ринки.

Разом з тим, дослідження вказує на існування певних бар'єрів, серед яких обмеженість фінансових ресурсів держави, недостатня інституційна спроможність органів влади, ризики безпеки та нестабільність ринку, що потребує додаткової уваги. Внутрішні методи стимулювання, такі як організаційні та управлінські інновації, професійне управління інтелектуальною власністю та впровадження відкритих інновацій, демонструють високу ефективність за умови належного ресурсного забезпечення та компетентного менеджменту.

Перспективними напрямками подальших досліджень є розробка моделей комбінованого використання зовнішніх та внутрішніх методів стимулювання інноваційної діяльності в умовах обмежених ресурсів, оцінка ефективності державних програм підтримки та механізмів залучення міжнародних інвестицій, а також аналіз специфіки управління ризиками інноваційних проєктів у кризових умовах. Крім того, важливо досліджувати вплив цифровізації та відкритих інновацій на підвищення адаптивності підприємств, а також можливості застосування спеціальних податкових режимів, таких як «IP Box», для стимулювання пріоритетних секторів економіки.

Таким чином, забезпечення ефективної активізації інноваційно-інвестиційних процесів в умовах воєнного стану потребує комплексного підходу, поєднання державних і корпоративних ініціатив, використання міжнародного досвіду та інструментів цифрової трансформації, що дозволить формувати стійку і конкурентоспроможну економіку України в середньо- та довгостроковій перспективі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Дергачова В. В., Васянович А. О. Управління інвестиційно-інноваційною діяльністю підприємств в умовах воєнного стану. *Підприємництво та інновації*. 2025. № 34. С. 119–124. DOI: <https://doi.org/10.32782/2415-3583/34.18>
2. Іванова Н. В., Кривко Д. В. Стратегічні орієнтири інноваційного розвитку промислових підприємств в умовах цифрової трансформації. *Проблеми і перспективи економіки та управління*. 2025. № 1(41). С. 211–223. DOI: [https://doi.org/10.25140/2411-5215-2025-1\(41\)-211-223](https://doi.org/10.25140/2411-5215-2025-1(41)-211-223).
3. Івашків Я., Собко Я. Інноваційний імператив розвитку українських підприємств. *Вісник економіки*. 2025. № 4. С. 190–198. DOI: <https://doi.org/10.35774/>
4. Ільчук М. О. Інноваційна діяльність як каталізатор конкурентного потенціалу підприємств Волині. *Наукові записки Львівського університету бізнесу та права*. 2025. № 46. С. 16–23.
5. Кодрул Р. Е., Соколова Л. В. Аналіз динаміки витрат на інновації промислових підприємств України. *Радіоелектроніка та молодь у XXI столітті* : матеріали 29-го Міжнародного молодіжного форуму, м. Харків, 16–19 квітня 2025 р. Харків, 2025. Т. 8. С. 24–26.

6. Коротаєва О. В. Методичні засади формування стратегії підвищення інноваційної активності промислових підприємств в умовах нестабільності ринкового середовища. *Академічні візії*. 2025. № 39. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.15769802>
7. Котвицька Н. М., Кашульський О. М., Пітік В. С. Формування інноваційно-інвестиційного потенціалу в системі стратегічного управління розвитком підприємства. *Актуальні питання економічних наук*. 2025. № 11. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.15537680>.
8. Масленников Є. В., Рябов С. В., Кіртока Р. О. Інвестиційно-інноваційна діяльність підприємств в умовах воєнного стану: економіко-правові механізми забезпечення стійкості та де-рискінгу. *Сталий розвиток економіки*. 2025. № 6(57). С. 89–97. DOI: <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2025-57-12>.
9. Панчишин М. І. Інноваційна діяльність підприємств харчової промисловості України в період війни. *Розвиток міста*. 2025. № 2(06). С. 114–119. DOI: <https://doi.org/10.32782/city-development.2025.2-15>.
10. Полозова Т. В., Іванов І. О., Помогалова Н. В. Теоретичні аспекти формування механізму інноваційно-інвестиційного розвитку підприємства. *Успіхи і досягнення у науці*. 2025. № 8(18). С. 1115–1131. DOI: [https://doi.org/10.52058/3041-1254-2025-8\(18\)-1115-1131](https://doi.org/10.52058/3041-1254-2025-8(18)-1115-1131).
11. Прокопенко Н. С., Тимошенко А. О., Щербатих Д. В., Ремига Ю. С. Фінансове забезпечення інноваційної діяльності підприємств: сучасні підходи та моделі. *Актуальні питання економічних наук*. 2025. № 17. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.17834729>.
12. Прокопишин О. В., Гнатишин Л. Б., Малецька О. І. Особливості використання цифрових технологій в інноваційно-інвестиційній діяльності промислових підприємств у контексті забезпечення економічної безпеки. *Проблеми і перспективи економіки та управління*. 2025. № 2(42). С. 202–213. DOI: [https://doi.org/10.25140/2411-5215-2025-2\(42\)-202-213](https://doi.org/10.25140/2411-5215-2025-2(42)-202-213).
13. Скрипаль А. Інвестування в Україну під час війни. [½] Advantage Ukraine. Trans.Info. 20.02.2023. URL: <https://trans.info/ua/investuvannya-v-ukrayinu-pid-chas-viynu-327240> (дата звернення: 15.01.2026)
14. Смоляр Л. В., Голінько Ю. М. Відкриті інновації як інструмент підвищення конкурентоспроможності української металургії. *Підприємництво та інновації*. 2025. № 36. С. 26–33. DOI: <https://doi.org/10.32782/2415-3583/36.4>.
15. Стратегія інноваційного розвитку України WinWin 2030 [Електронний ресурс] / Міністерство економіки України. Київ, 2023. URL: <https://www.me.gov.ua/Documents/WinWin2030> (дата звернення 01.01.2026).
16. Ткаченко А. Г. Механізм забезпечення інноваційного розвитку промислових підприємств : дис. ... д-ра філософії : 051- Економіка, 05 - Соціальні та поведінкові науки. Харків, 2025. 287 с.
17. Shutuyak Y. Open innovation practice: a case study of university spin-offs. *Journal of Entrepreneurship, Management and Innovation*. 2016. vol. 12, № 1. P. 75–90.

REFERENCES:

1. Derhachova V., Vasianovych A. (2025). Upravlinnia investytsiino-innovatsiinoiu diialnistiu pidpriemstv v umovakh voiennoho stanu [Management of investment and innovation activities of enterprises under martial law]. *Pidpriemnytstvo ta innovatsii – Entrepreneurship and Innovation*, vol. (34), pp. 119–124. DOI: <https://doi.org/10.32782/2415-3583/34.18>
2. Ivanova N., Kryvko D. (2025). Stratehichni oriientyry innovatsiinoho rozvytku promyslovykh pidpriemstv v umovakh tsyfrovoy transformatsii [Strategic guidelines for innovative development of industrial enterprises in the context of digital transformation]. *Problemy i perspektyvy ekonomiky ta upravlinnia – Problems and Prospects of Economics and Management*, vol. 1(41), pp. 211–223. DOI: [https://doi.org/10.25140/2411-5215-2025-1\(41\)-211-223](https://doi.org/10.25140/2411-5215-2025-1(41)-211-223)
3. Ivashkiv Y., Sobko Y. (2025). Innovatsiinyi imperativ rozvytku ukrainskykh pidpriemstv [Innovative imperative of the development of Ukrainian enterprises]. *Visnyk Ekonomiky – Bulletin of Economics*, vol. 4, pp. 190–198. DOI: <https://doi.org/10.35774/>
4. Ilchuk M. O. (2025). Innovatsiina diialnist yak katalizator konkurentnoho potentsialu pidpriemstv Volyni [Innovative activity as a catalyst of competitive potential of enterprises of Volyn region]. *Naukovi zapysky Lvivskoho universytetu biznesu ta prava – Scientific Notes of Lviv University of Business and Law*, vol. 46, pp. 16–23. Available at: <https://nzlubp.org.ua/index.php/journal/article/view/1746> (accessed December 28, 2025)
5. Kodrul R. E., Sokolova L. V. (2025). Analiz dynamiky vytrat na innovatsii promyslovykh pidpriemstv Ukrainy [Analysis of the dynamics of innovation expenditures of industrial enterprises of Ukraine]. *Radioelektronika ta molod u XXI stolitti: materialy 29-ho Mizhnarodnoho molodizhnogo forumu* (April 16–19, 2025, Kharkiv). Kharkiv: KhNURE, vol. 8, pp. 24–26. (in Ukrainian). Available at: <https://openarchive.nure.ua/entities/publication/ab4b0e27-d2c0-44f6-be86-046cf6c2df18> (accessed January 15, 2026)

6. Korotaieva O. V. (2025). Metodichni zasady formuvannia stratehii pidvyshchennia innovatsiinoi aktyvnosti promyslovykh pidpriemstv v umovakh nestabilnosti rynkovoho seredovyshcha [Methodological principles of forming a strategy for increasing innovative activity of industrial enterprises under market instability]. *Akademichni vizii – Academic Visions*, vol. 39. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.15769802>
7. Kotvytska N. M., Kashulskyi O. M., Pitik V. S. (2025). Formuvannia innovatsiino-investytsiinoho potentsialu v systemi stratehichnoho upravlinnia rozvytkom pidpriemstva [Formation of innovation and investment potential in the system of strategic management of enterprise development]. *Aktualni pytannia ekonomichnykh nauk – Current Issues of Economic Sciences*, vol. 11. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.15537680>
8. Maslennikov Y., Riabov S., Kirtoka R. (2025). Investytsiino-innovatsiina diyalnist pidpriemstv v umovah voiennoho stanu: ekonomiko-pravovi aspekty zabezpechennia stiykosti ta de-ryskinhu [Investment and innovation activities of enterprises under martial law: economic and legal mechanisms for ensuring resilience and de-risking]. *Stalyi Rozvytok Ekonomiky – Sustainable Development of Economy*, vol. 6 (57), pp. 89-97. DOI: <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2025-57-12>
9. Panchyshyn M. (2025). Innovatsiina diialnist pidpriemstv kharchovoi promyslovosti Ukrainy v period viiny [Innovative activity of food industry enterprises of Ukraine during the war]. *Rozvytok mista – Urban Development*, vol. 2(06), pp. 114–119. DOI: <https://doi.org/10.32782/city-development.2025.2-15>
10. Polozova T. V., Ivanov I. O., Pomohalova N. V. (2025). Teoretychni aspekty formuvannia mekhanizmu innovatsiino-investytsiinoho rozvytku pidpriemstva [Theoretical aspects of forming the mechanism of innovation and investment development of an enterprise]. *Uspikhy i dosiahnennia u nauksi – Successes and Achievements in Science*, vol. 8(18), pp. 1115–1131. DOI: [https://doi.org/10.52058/3041-1254-2025-8\(18\)-1115-1131](https://doi.org/10.52058/3041-1254-2025-8(18)-1115-1131)
11. Prokopenko N. S., Tymoshenko A. O., Shcherbatykh D. V., Remyha Yu. S. (2025). Finansove zabezpechennia innovatsiinoi diialnosti pidpriemstv: suchasni pidkhody ta modeli [Financial support of innovative activity of enterprises: modern approaches and models]. *Aktualni pytannia ekonomichnykh nauk – Current Issues of Economic Sciences*, vol. 17. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.17834729>
12. Prokopyshyn O., Hnatyshyn L., Maletska O. (2025). Osoblyvosti vykorystannia tsyfrovyykh tekhnolohii v innovatsiino-investytsiinii diialnosti promyslovykh pidpriemstv u konteksti zabezpechennia ekonomichnoi bezpeky [Features of the use of digital technologies in innovation and investment activities of industrial enterprises in the context of ensuring economic security]. *Problemy i perspektyvy ekonomiky ta upravlinnia – Problems and Prospects of Economics and Management*, vol. 2(42), pp. 202–213. DOI: [https://doi.org/10.25140/2411-5215-2025-2\(42\)-202-213](https://doi.org/10.25140/2411-5215-2025-2(42)-202-213)
13. Skrypal A. (20.02.2023). Investuvannia v Ukrainu pid chas viiny [Investing in Ukraine during the war]. [1/2] Advantage Ukraine. *Trans.Info*. Available at: <https://trans.info/ua/investuvann-ya-v-ukrayinu-pid-chas-viyny-327240> (accessed January 15, 2026)
14. Smoliar L., Holinko Yu. (2025). Vidkryti innovatsii yak instrument pidvyshchennia konkurentospromozhnosti ukrainskoi metalurhii [Open innovations as a tool for increasing the competitiveness of Ukrainian metallurgy]. *Pidpriemnytstvo ta innovatsii – Entrepreneurship and Innovation*, vol. 36, pp. 26–33. DOI: <https://doi.org/10.32782/2415-3583/36.4>
15. Ministry of Economy of Ukraine. Stratehiya (2023). Stratehia innovatsiynoho rozvytku Ukrayiny WinWin 2030 [Innovation development strategy of Ukraine WinWin 2030] [Electronic resource]. Kyiv, Ukraine. Available at: <https://www.me.gov.ua/Documents/WinWin2030> (accessed January 15, 2026)
16. Tkachenko A. H. Mekhanizm zabezpechennia innovatsiinoho rozvytku promyslovykh pidpriemstv [Mechanism for ensuring innovative development of industrial enterprises]: dys. ... d-ra filosofii: 051 – Ekonomika, 05 – Sotsialni ta povedinkovi nauky Kharkiv, 2025. 287 p. (in Ukrainian)
17. Shutyak Y. (2016). Open Innovation Practice: A Case Study of University Spin-Offs. *Journal of Entrepreneurship, Management and Innovation*, Fundacja Upowszechniająca Wiedzę i Naukę “Cognitione”, vol. 12(1), pp. 75–90.